

Socialudvalget (2. samling)
L 38 - Bilag 8
Offentligt

blå kors

tillid til forandring

MF Birthe Skaarup
Folketinget
Christiansborg
1240 KØBENHAVN K

Til socialminister Eva Kjer Hansen
Socialministeriet

Og til medlemmerne af
Folketingets socialudvalg
Christiansborg

Silkeborg, den 14. marts 2005

Vedr. de frivillige organisationers/de selvejende institutioners muligheder for at påtage sig opgaver i henhold til forslag til ny lov om social service

Vi har med stor interesse læst "Bemærkninger til høringssvarene vedr. udkast til Forslag til lov om social service". Det fremgår heraf, at dette notat indeholder "en tværgående gennemgang af de politisk centrale forslag til ændringer af lovforslaget, som er fremkommet i høringssvarene".

Idet flere af vore vigtigste synspunkter ikke er medtaget i dette notat, vil vi gerne med dette brev særligt henlede opmærksomheden på én af de principielt særdeles afgørende problemstillinger:

Frivillige organisationers/selvejende institutioners muligheder for at påtage sig opgaver:

Flere steder i forslaget til ny sundhedslov nævnes, at private institutioner skal kunne medvirke som operatører i forhold til forskellige opgaver.

Men vi savner klar lovgivningsmæssig baggrund for, at private botilbud kan udføre opgaver på et bredere felt.

Egen ref.: \ 12717 \ UBJ \ 1506 \ 17-03-2005\

Vi mener:

Lov om social service skal give mulighed for, at de private institutioner kan bidrage til opfyldelsen af forsyningspligten (medvirke som "entreprenører") på et bredere felt end det fremgår af det foreliggende lovforslag.

Vedr. botilbud:

De tidligere § 91-94 botilbud er omtalt i det nye lovforslag § 107-110. Men § 144 siger: "Private botilbud efter § 107 skal være godkendt som generelt egnede af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Godkendelsen skal også omfatte den hjælp efter loven, der ydes af det private botilbud under opholdet. Dette gælder dog ikke for tilbud, hvor en kommunalbestyrelse eller et regionsråd har indgået en generel aftale om anvendelse af et botilbud, herunder om tilsyn."

Dette kan tolkes således, at private botilbud alene kan drives i henhold til § 107. I givet fald er der tale om en begrænsning, som ikke harmonerer med de generelle synspunkter omkring brug af private tilbud – og holdningerne i lovgivningen vedr. frit valg, bl.a. i forslag til sundhedslov, § 2 (opfylde behovet for valgfrihed).

I samme lovforslag § 3, stk.2 står: "Sundhedsvæsenets opgaver udføres af regionernes sygehusvæsen, praktiserende sundhedspersoner, kommunerne og øvrige offentlige og private institutioner mv." Dette må indebære, at der også i praksis skal åbnes for, at private institutioner kan få plads som operatører.

I forslag til Lov om social service, § 4, står: "Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter denne lov. Stk. 2: Kommunalbestyrelsen opfylder sit forsyningsansvar efter stk. 1 ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud." I bemærkningerne står: "Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen, hvoraf det fremgår, at det alene er kommunalbestyrelsen, som træffer afgørelse om tilbud på det sociale område."

Vort spørgsmål er derfor:

Hvorfor omtaler § 144 i forslag til ny lov om social service – når både forslag til denne lov og forslag til ny sundhedslov i de indledende, generelle paragraffer omtaler en principiel ret til at gøre brug af private tilbud – alene private botilbud efter § 107? – og ikke hele § 107-110 området?

Vedr. personlig hjælp:

I forbindelse med den nuværende lov er der i nogle sammenhænge uklarhed om, hvor vidt private botilbud kan yde hjælp efter flere forskellige §§'er, og uklarhed

om hvor vidt der kan oprettes/drives bofællesskaber, hvor hjælpen ydes i henhold til forskellige §§'er.

En afgørende problemstilling i relation til ovenstående er denne (jf. ovennævnte fra § 144): "Godkendelsen skal også omfatte den hjælp efter loven, der ydes af det private botilbud under opholdet."

Denne hjælp ydes bl.a. efter §§'erne 81, 82, 83, 85 og 86. Men af § 91 fremgår, at "Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre de kvalitets- og prismæssige krav, der stilles til leverandør af personlig og praktisk hjælp efter § 83, jf. § 139.....

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal godkende og indgå kontrakt med enhver leverandør, der opfylder kravene i stk. 1, jf. dog stk. 7.

Stk. 3. En privat leverandør, der har indgået kontrakt med en eller flere kommuner, jf. stk. 1 og 2, anses som udgangspunkt for kvalificeret til at udføre opgaver efter § 83...."

Og af § 93 fremgår at: "Personer, der modtager hjælp efter § 83, kan vælge en helt eller delvis anden hjælp...."

Vort spørgsmål er derfor:

Hvorfor omtaler lovforslaget alene muligheden for valgfrihed på § 83-området – og ikke på øvrige §-områder (bl.a. 81, 82, 85 og 86) – når den gennemgående tænkning er, at kommunen kan løse sit forsyningsansvar også ved brug af private tilbud?

I forlængelse af ovenstående problemstillinger vedr. de private institutioners operationsmuligheder vil vi pege på et andet afgørende forhold i relation hertil:

De frivillige non-profit organisationer (ikke alene udtrykt som private institutioner) bør have plads i lovgivningen som operatører – uden at der er krav om, at de udførende enheder er organiseret som selvstændige, juridiske enheder. Det er klart, at der skal stilles relevante kvalitets- og prismæssige betingelser for opgavernes udførelse.

I forbindelse med brugen af frivillige foreninger/organisationer vil vi henvise til:

"Det fælles ansvar": "Regeringen vil forstærke det fælles ansvar for de svageste i vort samfund. Der vil blive afsat flere ressourcer til hjemløse, sindslidende, og handicappede samt til at forebygge narko- og alkoholmisbrug"...
"Løsningen af sociale problemer handler ikke kun om offentlige bevillinger og

systemer. Derfor ønsker regeringen at inddrage de frivillige, velgørende foreninger stærkere i løsningen af en række sociale opgaver".

"National Action Plan" vedr. fattigdom og udstødelsesproblematikken: "De frivillige organisationer yder en stor del af indsatsen, når det gælder samfundets svageste grupper. Denne indsats ønsker regeringen at styrke yderligere, fordi den frivillige sektor har nogle særlige muligheder og kvaliteter, når det gælder indsatsen for de mest udsatte. Der skal skabes de bedst mulige vilkår for den frivillige sociale indsats og den enkeltes inddragelse i frivilligt socialt arbejde. Det gælder også brugerorganiseringen og udvikling i samarbejdsformerne mellem sektorerne.

Den samme tænkning ligger til grund for **Charter for samspil mellem det offentlige og det frivillige Danmark.**

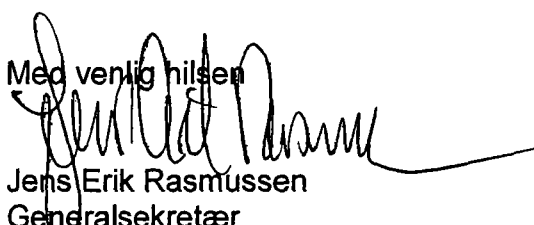
Vi mener, at disse holdninger og udsagn også gælder den "professionelle" del af de frivillige organisationer – og ikke alene den ulønnede/frivillige del. Og vi mener, at det skal være muligt for frivillige organisationer at oprette og drive institutioner, uden at disse ud fra gældende lovgivning skal organiseres som selvejende institutioner (i praksis mere eller mindre løsrevet fra organisationen).

Derfor skal lovgivningen tilrettes, så det er muligt for de frivillige organisationer – med tilhørende institutioner - at operere, uden at der skal være tvivl om, hvor vidt lovgrundlaget er til stede, og uden at relevante opgaver afskæres for de frivillige organisationer/selvejende institutioner/private tilbud.

En sikring heraf vil matche den meget benyttede bestiller-/udfører-model (BUM) – en model som er tænkt ind i lovforslagene omkring ny struktur.

Vi ser frem til svar på ovennævnte problemstillinger.

Med venlig hilsen

Jens Erik Rasmussen
Generalsekretær

Kopi: Indenrigs- og sundhedsministeriet